

Ślązacy - Guido Georg Friedrich Erdmann Heinrich Adalbert Henckel von Donnersmarck

Gwidon Henckel von Donnersmarck najbardziej znany z tej rodziny, która od 1600 roku związała się ze Śląskiem I prowadziła tutaj działalność do 1945 roku. Jeden z głównych twórców potęgi przemysłowej Górnego Śląska zwłaszcza w zakresie górnictwa i hutnictwa. W samym Rybniku do dziś czynne są dwie kopalnie węgla kamiennego uruchomione przez tę rodzinę, a mianowicie :Jankowice” i „Chwałowice”.

http://pl.wikipedia.org/wiki/Guido_Henckel_von_Donnersmarck

Guido Georg Friedrich Erdmann Heinrich Adalbert <i>Henckel von Donnersmarck</i>	
	
Data i miejsce urodzenia	10 sierpnia 1830 Wrocław
Data i miejsce śmierci	19 grudnia 1916 Berlin
Zawód	przedsiębiorca, fabrykant, kapitalista
Odnaczenia	
Order Orła Czarnego	

Guido Henckel von Donnersmarck (ur. [10 sierpnia 1830](#) we [Wrocławiu](#), zm. [19 grudnia 1916](#) roku w [Berlinie](#)), [baron](#) i [hrabia cesarstwa](#), potem pruski [książe](#), tytułarny pan [Tarnowskich Gór](#), magnat przemysłowy, 13. [wolny pan stanowy Bytomia](#).

Urodził się [10 sierpnia 1830](#) r. we [Wrocławiu](#). Był młodszym synem [Karola Łazarza](#) i Julii von Bohlen.

Życie i działalność [[edytuj](#) | [edytuj kod](#)]

W 1848 r. przejął majątek ojca. Podstawą fortuny był przemysł. Jego własnością była m.in. [huta „Donnersmarck”](#) i [kopalnia „Guido”](#) w [Zaborzu](#), [huta „Bethlen-Falva”](#) i [kopalnia „Deutschland”](#) (potem „Niemcy”, a następnie „Polska”) w [Świętochłowicach](#), [kopalnia „Śląsk”](#) w [Chropaczowie](#), [huta cynku „Guidotto”](#) i [kopalnia „Donnersmarck”](#) w [Chwałowicach](#), [kopalnia „Karsten-Centrum”](#) w [Bytomiu](#) i [kopalni „Andaluzja”](#) w [Piekarach](#). Był założycielem pierwszej na Dolnym i Górnym Śląsku spółki akcyjnej „Śląskie Kopalnie i Cynkownie” z siedzibą w [Lipinach](#). W okolicach [Kalet](#) wybudował celulozownię, potem papiernię, które połączył z podobnym przedsiębiorstwem w [Dąbiu](#) koło Szczecina. Tam posiadał hutę żelaza „Kraft”. Inwestował w [zagłębiu Ruhry](#), we Francji, na [Sardynii](#), w [Karyntii](#), na [Morawach](#) i w Królestwie Polskim. W jego zakładach w [Chwałowicach](#) na przełomie [1910](#) i [1911](#) r. wybuchł największy w ówczesnej historii Dolnego i Górnego Śląska [strajk](#), który trwał dwa miesiące.

Przeznaczył 2,5 mln marek na fundację – istniejącą do dziś jako Fürst Donnersmarck-Stiftung - dla wsparcia edukacji swych urzędników i pracowników oraz ich dzieci. Dołożył do budowy świątyń w [Reptach](#), [Mikulczycach](#), [Wieszowie](#), Kamieniu, [Starych Tarnowicach](#), [Świerkłańcu](#), [Zaborzu](#) i [Tarnowskich Górach](#).

Miał swoje rezydencje w [Paryżu](#), [Berlinie](#), Rottach-Egern, Reptach oraz [Świerkłańcu](#), gdzie był piastowski zamek i nowy pałac zwany „Małym Wersalem”. Był wpływowym politykiem. Jego spektakularnym sukcesem było podwyższenie francuskiej [kontrybucji](#) w [1871](#) r. do sumy pięciu miliardów franków w złocie. Po wojnie francusko-pruskiej został gubernatorem [Metzu](#). Zasiadał w Śląskim Sejmie Prowincjonalnym, Radzie Państwa oraz pruskiej [Izbie Panów](#). Odznaczono go najwyższym pruskim [Orderem Orła Czarnego](#). W dniu [14 marca 1896](#) r. został 13. wolnym panem stanowym [Bytomia](#), a [18 stycznia 1901](#) r. otrzymał tytuł dziedzicznego pruskiego księcia (niem. Fürst) von Donnersmarck. Tuż przed I wojną światową jego fortunę szacowano na ponad ćwierć miliarda marek.

Rodzina [[edytuj](#) | [edytuj kod](#)]

Pierwszym synem był Odo Deodatus I (1885-1926), nieślubny syn ze związku z Rosalie Coleman (z d. Pareut, 1835–1915).

Był dwukrotnie żonaty. Pierwszą żoną (1871) była dwukrotnie wcześniej rozwiedziona [Teresa Lachmann](#) (1819-1884), córka pochodzącego z Polski [moskiewskiego](#) fabrykanta włókienniczego, znana jako markiza Blanka de Paiva (po drugim małżeństwie z francuskim arystokratą). Według [Dzienników](#) braci [Edmonda](#) i [Jules'a Goncourtów](#) *La Paiva* była najsłynniejszą [kurtyzana](#) swoich czasów.

Drugą żoną (1887) była Katarzyna Słepcow (1862-1929), również pochodząca z Rosji szlachcianka, z którą miał dwóch synów. Guidotto ([1888-1959](#)) był 2. księciem von Donnersmarck, a hrabia Kraft ([1890-1977](#)) 16. wolnym panem stanowym [Bytomia](#).

Guido zmarł **19 grudnia 1916** r. w **Berlinie**. Został pochowany w nowym **mauzoleum** w **Świerkłańcu**.

Synowie^[edytuj | edytuj kod]

Guido Jerzy Fryderyk Erdmann Henryk Adelbert, (1830-1916); 1. książę (Fürst) von Donnersmarck, 13. wolny pan stanowy Bytomia; x. 1. 1871 Paulina Teresa Lachmann (1819-1884 x. 1. 1836 Franciszek Hiacynt Villoing; x. 2. 1851, rozw. 1871, Albino Francisco de Paiva); x. 2. 1887 Katarzyna Slepcew (1862-1929), (x. 1..., rozw., Mikołaj Walerianowicz Murawiew,).

- 1) *syn natural. ze związku z Rozalią Coleman z d. Pareut (Paraut?) (1835-1915) - Odo Deodatus Tauern* (1885-1926).
 - potomstwo: rodzina **Tauern**.
- 2) **Guidotto** Karol Łazarz (Berlin 23 V 1888 - Rottach-Egern 23 XII 1959, pochow. Rottach-Egern); **2. ks. von Donnersmarck**, pan fideikomisu tarnog-świerkl., na Żyglinku (§), dziedz. wyższy podczaszy w Ks. Śląsk., dziedz. członek prus. Izby Panów, Kawaler Prawa Zak. Joannitów; x. Monachium (cywil.) 13 (kościel.) 14 II 1909 Anna ks. zu Sayn-Wittgenstein-Berleburg (Egern am Tegernsee 12 IX 1884 - Wildbad Kreuth 21 II 1963, pochow. Rottach-Egern), c. kr. prus. i kr. bawar. mjr Franciszka ks. zu S.-W.-B. i Julii Cavalcanti de Albuquerque de Villeneuve.
- 3) **Kraft** Raul Paweł Alfred Ludwik Guido (Berlin 12 III 1890 - Rottach-Egern 1 IX 1977, pochow. tam.), **16. wolny pan stanowy Bytomia**, pan fideikomisu **Repty-Tarnowice**(do 1945), Senator Honorowy Tech. Uniwersytetu w Berlinie, Kawaler Prawa Zak. Joannitów.

Najważniejsza literatura^[edytuj | edytuj kod]

- J. Bitta, *Guido Graf Henckel Fürst von Donnersmarck*, w: Schlesische Lebensbilder, hrsg. von der Historischen Kommission für Schlesien, Bd 1. Schlesier des 19. Jahrhunderts, Sigmaringen (1985);
- H. Nussbaum, *Henckel von Donnersmarck Graf (seit 1901 Fürst) Guido*, w: Biographisches Lexikon zur Deutschen Geschichte, hrsg. von K. Obermann, H. Schell, usw. Berlin 1967.
- A. Perlick, *Henckel von Donnersmarck Guido*, w: *Neue Deutsche Biographie, Bd 8*, Zobacz więcej: http://pl.wikipedia.org/wiki/Henckel_von_Donnersmarck , <http://jankowice.net/node/130> i innych.